

Har de pågældende i længere tid haft ophold på hospital eller anstalt, og forbindelsen med den tidligere bopæl er afbrudt, antages de at have hjemting på det sted, hvor anstalten er beliggende. Denne praksis vil være vel anvendelig også i de heromhandlede sager. Hvis sagerne altid skulle behandles ved anstaltens værneting, ville mange sager komme for samme domstol. Hertil kommer, at det må anses for at være af væsentlig betydning, at sagen bliver behandlet af den ret, der har kendskab til den frihedsberøvedes milieu.

Overskrides de i 4. stk. fastsatte frister, er den pågældende henvist til sagsanlæg efter de almindelige regler om borgerlige sager.

§ 470. Som parter anses den, om, hvis frihedsberøvelse der er spørgsmål, den, der handler på hans vegne, samt den besluttede myndighed.

Retten beskikker en *sagfører* til at varetage dens tarv, hvis frihedsberøvelse sagen angår, medmindre han ikke ønsker det. På begæring kan retten endvidere, når der skønnes at være fornøden anledning dertil, beskikke en sagfører for den besluttede myndighed.

§ 471. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af parter og vidner samt om tilvejebringelse af udtalelser fra sagkyndige og af andre bevismidler.

§ 472. Efter at parterne har haft lejlighed til at udtale sig, og bevisførelsen er sluttet, afgør retten ved dom, om frihedsberøvelsen som lovlig bør stå ved magt, eller om den vil være at ophæve.

Udebliver nogen af parterne uden oplyst lovligt forfald, afgør retten, om frihedsberøvelsens lovlighed kan prøves på det foreliggende grundlag, eller om udsættelse skal finde sted.

§ 473. Retten kan bestemme, at der ved offentlig gengivelse af forhandlingen i retten og af dommen ikke må ske offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl for nogen af de under sagen nævnte personer. Overtrædelse af sådant forbud straffes med bøde.

§ 474. Om salær og godtgørelse for udlæg til de beskikkede sagførere gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er med-